

Thư Thầy trò (71)

- Thư Thầy trò (71)
 - *Tác giả:* Viên Minh - Chơn Tánh
-

Con kính chào Thầy!

Kể từ khi thấy ra sự thật nơi chính mình, con luôn sống trọn vẹn tinh thức cùng với sự tĩnh lặng trong sáng vô cùng sâu lắng trong từng phút giây. Cuộc sống là sự mầu nhiệm, khi nhìn một tán cây, một khóm hoa, ánh nắng ban mai.... Mọi thứ đều như mới tinh nguyên và trong sáng. Cái nhìn không thông qua một lăng kính khái niệm chủ quan nào cả.

Trước đây khi chạy xe trên đường, vào siêu thị hay đứng chờ đèn đỏ... có những lúc tâm tự nhiên vắng bật những ý niệm, suy tư chỉ còn lại là sự rỗng lặng trong sáng, thấy biết rõ mọi thứ. Nhưng bây giờ thì trạng thái trở nên tự nhiên và thường trực ở trong con khi mà mình vô sự, không có việc gì. Lúc đầu con học cách để trú trong đó, sau này không còn cần thiết nữa vì khi có việc thì tâm tự ứng ra để xử lý còn không có việc gì thì lại trở về với sự rỗng lặng sâu lắng đó. Nó như là một phần trong con. Con thấy đây là trạng thái khi cái tâm trở về được với sự bình thường của nó.

Sự rỗng lặng trong sáng này nhiều lúc đến mức con thấy cái thân xác của mình quá nhỏ bé để chứa đựng cái tâm rộng lớn của mình.

Có những lúc nằm buông thư để vào giấc ngủ con thấy thân thể của mình như không có, chỉ còn lại là một sự tinh thức thấy biết.

Trong con bây giờ không còn khái niệm về Niết Bàn, Đạo Quả,.. không có ý niệm trở thành bất cứ gì cả.

Không có sự mong cầu. Chỉ có ngay tại đây và bây giờ dù thực tại có như thế nào cũng đều đón nhận, không phản kháng, chống đối, thêm bớt. Chỉ thấy biết nó là như vậy, không là gì cả. Sự cảm thông cũng phát xuất từ đó.

Bây giờ con chỉ sống bình thường và chiêm nghiệm mọi chuyện đến đi với sự tinh thức thấy biết thường trực, mọi chuyện đều tùy duyên mà ứng xử.

Con kính tặng Thầy bài thơ gói gọn sự tu tập của con.

*Trở về thực tại đang là
Chú tâm trọn vẹn sát na hiện tiền
Rỗng rang vô sự an nhiên
Sáng trong lặng lẽ tịch nhiên nhiệm mầu.*

Con thành kính tri ân và đánh lễ Thầy. Kính chúc Thầy sức khỏe để chia sẻ Pháp khai thị cho mọi người.

Con,
Chân Tánh.

Chân Tánh,

Con đúng là Chân Tánh như pháp danh thầy tặng con. Bài thơ hay lắm! Đúng như con đã trải nghiệm, cứ ngay đây mà thấy thì tất cả đều là chân lý, không cần tìm cầu đâu cả. Khi thấy được sự thật này, Đạo không còn khó khăn phức tạp như một nỗ lực tìm cầu lý tưởng cao siêu nào đó như nhiều người thường tưởng tượng, vẽ vời. Lúc đó Đạo chính là sống tùy duyên thuận pháp vô ngã vị tha, rất bình thường nhưng cũng rất mầu nhiệm. Chúc mừng con!

Thầy Viên Minh